

EMILY BÄHR

VYVOLENÁ

SNY
ZO
ZLATA

IKAR

EMILY BÄHR

VYVOLENÁ
SNY ZO ZLATA

Preložila Barbora Al Zafari

IKAR

Emily Bähr
CHOSEN – TRÄUME AUS GOLD

Copyright © 2025 by Emily Bähr
Copyright © 2025 by Wilhelm Heyne Verlag,
a division of Penguin Random House Verlagsgruppe GmbH,
München, Germany.

Translation © 2026 by Barbora Al Zafari

Cover design © Emily Bähr
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0688-1

ÚVOD

Milí čitatelia,
hoci sú Kráľovské hry v prvom rade magickým turnajom v honosnom paláci, ktorý vás má vtiahnuť do deja a rozprúdiť vašu fantáziu, niektoré aspekty príbehu sú inšpirované naším vlastným svetom. Televízia a sociálne médiá sú skutočné, rovnako ako reality šou typu *Ruža pre nevestu*, *Love Island*, *Germany's Next Topmodel*. Spomenuli sme len niektoré, ktorých vplyv spoznáte vo VYVOLENEJ – so všetkými ich tienistými stránkami. Preto by som na tomto mieste chcela upozorniť, že kniha sa zaoberá témami, ktoré môžu byť pre niekoho ťažko stráviteľné a môžu vyvolať nežiaduce reakcie. Ich kompletný zoznam nájdete na ďalšej strane.

Dávajte na seba pozor.

A vitajte v Royal Games.

Emily

UPOZORNENIE

Táto kniha obsahuje citlivé témy, ktoré môžu u niektorých ľudí vyvolať nežiaduce reakcie. Ide o:

obmedzenie slobody, toxických rodičov, hanobenie ľudí s nadváhou, hanobenie žien, (kyber)šikanu, smrť, krv, smútok, zranenia, oheň, popáleniny, jazvy po popáleninách, depresiu, záchvaty paniky, posttraumatickú stresovú poruchu, emocionálne a fyzické mučenie, toxický prístup k témam duševného zdravia a neurodiverzitu.

Okrem toho sa spomínajú nasledujúce témy, ktoré však nie sú explicitne opísané/spracované: potrat, toxické vzťahy, grooming, sebapoškodzujúce správanie.

Táto kniha obsahuje aj explicitné sexuálne scény.

PLAYLIST

Undisclosed Desires – *Muse*
Judas – *Lady Gaga*
Drumming – *Florence and the Machine*
Diamonds – *Josef Salvat*
Midnight Sky – *Miley Cyrus*
Something in the Park – *The Rasmus*
The River – *Daisy Jones & The Six*
You and I – *PVRIS*
Shatter Me – *Lindsey Stirling ft. Lzzy Hale*
Heavy – *Linkin Park ft. Kiiara*
Supernova – *Within Temptation*
Say Something – *Justin Timberlake ft. Chris Stapleton*

PROLÓG

DEŇ PRED HRAMI

Malia bola dobré dievča. Nielen preto, že vedela, čo sa páči jej princovi, ale aj preto, že poznala každé tajomstvo nekonečných priestorov kráľovského paláca. Bez ohľadu na to, aké malé alebo veľké, aké milé či temné bolo. Bez ohľadu na to, aké bezvýznamné alebo dokonca smrteľne nebezpečné sa javilo. Malia nezmeškala ani jedno.

Na perách sa jej mihol zvodný úsmev, keď nimi postupovala čoraz nižšie po princovom tele a zanechávala mu na pokožke stopu mravčenia. Keď sa dostala ku gume na jeho šortkách, zaváhala a pozrela naňho.

„No tak, Mal,“ zavrčal temne.

„Čo ste taký netrzeplivý, výsosť?“

„Vieš veľmi dobre, že máme málo času, kým...“ Jeho veta zanikla v dusivom stonaní, keď v tej istej chvíli stiahla otravný kus látky a prešla jazykom po jeho prirodzení stvrdnutom erekciou.

„Kým, výsosť?“ zašepkala. Proste tomu nedokázala odolať. Milovala takto ho mučiť, dovádzať svojimi dotykmi na pokraj šialenstva a vidieť, ako mu túžba rozžeravuje oči. Než stihol niečo povedať, priložila pery na jeho špičku a vzala tvrdý úd hlboko do úst. Odpoveď na svoju otázku poznala –

a len by ju zničilo, keby ju vyslovil. Bola to ich posledná bezstarostne zmyselná chvíľa, než realita ukončí túto hru.

Princ zastonal, keď Malia provokatívne pomaly pohybovala hlavou hore a dole. Vedela, že čas beží, ale, bože, chcela vychutnať každú sekundu, pokiaľ mohla. Pomohla si rukami, aby si zapamätala pocit jeho zamatovej pokožky, a trela mu stvrdnutý úd, až kým necítila, že sa blíži k vrcholu. Potom ho pustila.

„Mal,“ zaprotestoval.

„Čo? Nemysli si, že si jediný, kto sa tu môže baviť.“ Skúseným pohybom sa nad neho naklonila, aby z nočného stolička vytiahla kondóm. Snažil sa vytrhnúť jej ho z ruky, ale to neprichádzalo do úvahy.

Stávalo sa len málokedy, že by Malii ochotne prenechal kontrolu, takže sa jej tak ľahko nemienila vzdať.

Posadila sa naňho, a hoci už bola vlhká, na chvíľu vychutnala výhľad a prstami sledovala vyrysované línie hornej časti jeho tela. Nechcela ho pustiť, bol taký krásny. Vedela však, že musí dospieť. Obaja museli.

Pomalými, zvodnými pohybmi sa oň otierala, zatiaľ čo si rukou prechádzala po prsiach a potom ju nechala sklznúť po svojom tele až k najcitlivejšiemu miestu. Princ vydal ďalšie nesúhlasné zavrčanie.

„Bude ti to chýbať?“ spýtala sa v krátkom záchvate sentimentality.

„Čo? Tvoje mučenie? Určite nie.“

„Nie, myslím toto. *My*.“

Princ sa na ňu pozrel tým zvláštnym spôsobom, ako keby nevedel posúdiť, či tú otázku myslela vážne. A aby sme boli úprimní, ani Malia sama to nevedela presne. Určite jej bude chýbať sex, rozptýlenie, ktoré princ vnášal do jej inak nudného dvorného života, ale nemilovala ho. To, čo

bolo medzi nimi, nebola láska. Možno priateľstvo? Ak sa to tak dalo nazvať. Ale v prvom rade bol ich už rok trvajúci románik milým a, priznajme si, dosť náruživým spestrením. Nič viac, nič menej.

„Trochu,“ odpovedal princ nezáväzne a usmial sa. Potom mal jej mučenia dosť. Rázne sa zdvihol a pritlačil Maliu k matracu.

Červená hodvábná látka bola na jej rozpálenej pokožke mäkká a chladná.

„Aký si netrpezlivý,“ zašepkala.

„A ty bezočivá.“

Keď do nej vnikol, z pier sa jej vydral ostrý výkrik a rýchla odpoveď, ktorú si pripravila, jej vypadla z hlavy. Za normálnych okolností by si princ doprial aspoň trochu času, ale práve dnes ho nemali nazvyš. Škoda, že ich poslednýkrát bola len rýchlovka medzi dvoma rozhovormi, ale vzhľadom na jeho zaneprázdnenosť bol zázrak, že Malia princa pred šou vôbec ešte videla.

A, úprimne, časový tlak spôsobil, že to bolo dostatočne vzrušujúce. Princ presunul Malii nohy na svoje plecia, aby do nej mohol vniknúť čo najhlbšie, a každý príraz bol silnejší a drsnejší ako ten predchádzajúci, takže netrvalo dlho, kým sa aj ona nebezpečne priblížila k vrcholu. Znovu si trela svoje najcitlivejšie miesto. Jej stred sa slastne sťahoval, dychčanie sa miešalo s princovým, ale tesne pred oslobodzujúcim otrasom v jej tele prerušil tú chvíľu čísi hlas.

„Človek by si myslel, že budete mať aspoň tolko slušnosti, aby ste svoju malú aférku ukončili ešte pred šou.“

Malia spoznala ten hlas. Patril komorníkovi, ktorý s prekríženými rukami stál vo dverách a zjavne sa vôbec nehanbil, že práve vyrušil svojho budúceho kráľa pri sexe. Malia by najradšej pokračovala, aby dosiahla zaslúžený orgazmus,

ale nemala rada, keď ju pri tom niekto sledoval. A komorník sa pozeral naozaj veľmi oduševnene.

„To myslíš vážne?“ zasyčal princ. „Nemôžeme mať aspoň desať minút pokoj?“

„Mali ste desať minút pokoj. Vlastne pätnásť, ak mám byť presný. A ľudia zo štábu už čakajú.“

„Nemôžeš to vybaviť sám?“

„Je to rozhovor, výsosť. S budúcim kráľom, nie s komorníkom, ako dobre viete.“

Potláčajúc nadávky, ktoré sa mu tisli na jazyk, sa princ od Malie odťahol.

„A ak mi dovoľíte poznámku, mali by ste túto záležitosť naliehavo doriešiť, skôr ako sa o tom dozvie tlač a nakoniec to ohrozí celé hry.“

„Ako keby ich mohlo ohroziť trochu sexu,“ zasyčal princ pohrdavo. „Nie sú práve na to?“

„Sú na to, aby ste si našli nevestu. Robilo by zlý dojem, keby prvé, čo verejnosť spozná, bola vaša... milenka.“

Malia prevrátila oči. Takú namyslenosť by človek čakal skôr od princa ako od jeho komorníka. Nedávne povýšenie mu muselo stúpnuť do hlavy.

„Skončil si?“ spýtala sa.

„Hneď teraz, výsosť.“

Princ si povzdychol a venoval Malii ospravedlňujúci pohľad. „Môžeme...“

Priložila mu prsty na pery, aby mu zabránila v dokončení vety, lebo vedela, že by mu z nich vyšla len lož. Nemohli. Rozhovor sa vysielala naživo a odštartuje Kráľovské hry. Bol súčasťou dvojhodinového televízneho špeciálu, ktorý predchádzal príchodu kandidátok.

Hneď ako princ opustí svoju spálňu, nič už nebude ako predtým. On, najžiadanejší mládenec v celej krajine,

bude hľadať svoju nevestu. A Malia bude opäť robiť to, čo vie najlepšie: stane sa tieňom, ktorý sa pohybuje po paláci a vyzvedá od ľudí ich tajomstvá. A, bože, bude toho veľa, čo bude treba vyzvedieť, keď sa hry začnú.

So smútkom v duši sa obrátila k princovi a sledovala, ako sa oblieka. Vrhol na ňu posledný významný pohľad. Potom bez ďalšieho slova zmizol spolu s komorníkom. Malia nevedela, či má byť znepokojená alebo vzrušená, keď pomyslela na to, čo ich čaká...

PROLÓG

ROYAL GAMES: ÚVODNÉ ŠPECIÁLNE VYDANIE

(Prestrih z montáže kráľovskej rodiny na Jeffa sedia-
ceho v honosnom kresle v paláci.)

JEFF: Dobrý večer, vážené publikum, vitajte na 34. ročníku Royal Games. Som váš moderátor Jeff Morrison a nemôžem uveriť, že je to už tu! Keď som sledoval posledné Kráľovské hry spolu s rodičmi, nedokázal som napočítať ani do 25, a odvtedy uplynulo už 25 rokov? Kedy sa to udialo? Vtedy sme nemali smartfóny, internet bol taká divná vec pre nerdov a všetci nosili džínsové bundy. Ako ten čas letí, však? No dnes tu nie sme preto, aby sme spomínali na staré časy, ale aby sme sa pozreli do budúcnosti.

Dámy a páni, všetci tu prítomní aj tí pri obrazovkách, som rád, že vám tu a teraz môžem exkluzívne predstaviť nášho korunného princa Cilliana Edwarda Priora.

(Kamera sa približuje, JEFF a CILLIAN sú obaja v zábere.)

JEFF: Cillian. Páni, a tým myslím: Páni! Viem, že sme sa už predtým krátko rozprávali, ale stále je rovnako neuveriteľné, že ťa spoznávam.

CILLIAN: Potešenie je na mojej strane.

JEFF: Som si istý, že hovorím za celú krajinu, keď poviem, aký som nadšený, že konečne poznáme meno a tvár nášho budúceho kráľa. Ale aké to je pre teba, byť po toľkých rokoch v centre pozornosti verejnosti?

CILLIAN: Je to rozhodne úžasný zážitok. Ako princ som sa celý život pripravoval na svoju budúcnosť a hry, ale sedieť odrazu pred kamerami namiesto hordy mrzutých učiteľov je bezpochyby niečo iné.

JEFF: Si nervózny?

CILLIAN: Strašne. Ale bez toho by to nebola zábava, však?

JEFF: Haha, to som chcel počuť. Mimochodom, stále ma udivuje, ako palác dokázal dvadsať rokov udržať v tajnosti nástupcu trónu. Musíte dávať podpisovať naozaj neprekonateľné dohody o mlčanlivosti.

CILLIAN: A mať dobrých právnikov.

JEFF (SMEJÚC SA): Ale teraz, keď si konečne tu, máme na teba kopu otázok. Tentoraz sme si vymysleli niečo špeciálne. Povedz mi, Cillian, máš smartfón? Si na sociálnych sieťach?

CILLIAN: Samozrejme. Akurát pod krycím menom.

JEFF: Ach, takže ten e-mail od princa, ktorý mi chce odkázať trustový fond, asi nebol od teba, však? Nie, žartujem. Počuli ste to, vážené publikum, dokonca aj náš princ je na sociálnych sieťach. A budme k sebe úprimní – netuším, ako ľudia kedysi žili bez toho, aby každý deň sledovali dvesto videí s mačičkami. A práve preto, že sociálne médiá sú neoddeliteľnou súčasťou nášho života, sú aj základnou súčasťou tohtoročných Royal

Games. Toto je výzva, aby ste si ihneď stiahli aplikáciu *Royal Games*, kde nielenže získate všetky informácie o princovi a kandidátkach, ale budete môcť aj sami zasiahnuť do diania. Napríklad budete mať možnosť rozhodnúť, kto pôjde na exkluzívne rande s jeho výsostou alebo aké zaujímavé otázky máme položiť Cillianovi v rozhovoroch. Stiahnite si aplikáciu, stojí to za to. A tým sa dostávame k prvej otázke, ktorú vybralo naše publikum. Cillian. Začnime niečím jednoduchým: Aké je tvoje znamenie zverokruhu?

CILLIAN: Narodil som sa 26. júla.

JEFF: Ach, takže Lev. Som si istý, že niektorí ľudia už usilovne pracujú na tvojom horoskope, aby zistili, ktorú z našich kandidátok ti určili hviezdy. Ďalšia otázka: Ako vyzeral tvoj doterajší každodenný život na dvore?

CILLIAN: Som absolútny nočný vták, takže vstávanie je pre mňa utrpením. Po jednej alebo dvoch kávach idem do školy – matematika, prírodné vedy, spoločenské vedy a mágia. Popoludní väčšinou pomáham otcovi s úradnými záležitosťami.

JEFF: A ako tráviš voľný čas? Ak vôbec nejaký máš.

CILLIAN: Milujem šerm. A jazdu na koni. Možno až príliš – ako dieťa som sa pred učiteľmi vždy schovával v jazdeckom klube. No dobre... možno ešte aj ako tínedžer.

JEFF (SMEJÚC SA): Och, ver mi, ako tínedžer som tiež najradšej utekal pred svojimi učiteľmi. Ale teraz k trochu... osobnejšej otázke. Aký typ žien sa ti páči? A, prosím, ušetri nás odpovede typu „musí byť milá“ a povedz nám holé fakty.

CILLIAN: Ok, ok, dostal si ma. Môj typ ženy, hm? Myslí si, že by to mal byť niekto, kto ma provokuje, kto sa hneď neusmieva a nesúhlasí so všetkým, čo poviem.

JEFF: Blondínka, brunetka, ryšavá?

CILLIAN: Blondínka.

JEFF: A veríš na lásku na prvý pohľad?

CILLIAN: Ešte som ju nezažil, ale nevylučujem to...

JEFF: Možno s niektorou z našich kandidátok?

CILLIAN: Možno.

JEFF: Určite to už čoskoro zistíme – zahrajme si teraz malú hru. Taký predkrm k tomu, čo príde. Cillian, o pár hodín sa kandidátky vydajú na cestu do kráľovského paláca. Bude to tvoja šanca prvýkrát uzrieť svoju budúcu nevestu. Čo keby si mi potom – medzi štyrmi očami – prezradil, ktorá z našich krásnych dám ťa zaujala?

CILLIAN: A potom?

JEFF: Tvoj výber zostane tajný až do polovice hier. A keď spoznáš dámy bližšie a možno sa už vynorí jedna alebo dve favoritky, stretneme sa opäť tu v štúdiu a uvidíme, ako blízko si bol k svojej „láske na prvý pohľad“.

CILLIAN: To znie zaujímavo.

JEFF: Však? Ale skôr ako sa k tomu dostaneme, ešte raz si zrekapitulujme posledné Royal Games a potom už konečne príde čas na naše kandidátky.

I

SVETLÁ, KAMERA

Vonku na dvore bolo toľko ruchu ako už roky nie. Skupina ľudí od televízie sa zhromaždila okolo dodávky filmového štábu. Behali sem a tam ako mravce a vykrikovali na seba pokyny tak hlasno, že som ich počula aj cez zatvorené okno. Na rukách mi naskočila husia koža.

Ponáhľajte sa. Ešte tridsať minút.

Tridsať minút, kým prejdem cez dvere.

Tridsať minút, kým sa na mňa upriamia oči celej krajiny.

Tridsať minút, kým sa môj doterajší život skončí.

Tridsať minút slobody.

S povzdychom som úplne zatiahla záves, aby som zakryla štrbinu, cez ktorú som tajne sledovala dianie pred domom. Potom som si prešla rukou po sukni svojich nových šiat. Tyrkysová krepová látka vyznievala na mojej pokožke zvláštne cudzo a bola zďaleka tou najdrahšou vecou, akú som kedy mala na sebe. Aspoň doteraz. Vzdušné šaty mi nesedeli. V hornej časti boli príliš obtiahnuté a na rukách a nohách príliš dlhé, pretože ich ušili pre niekoho iného. Nedokázala som si ani poriadne zapnúť zips na chrbte, ale to sa ešte dalo vyriešiť.

„Stoj rovno.“

Moja mama vošla bez zaklopania. Išlo o takú bežnú vec, že ostrý tón jej hlasu ma nevystrašil, no automaticky ma prinútil poslúchnuť. Vyrovnala som plecيا a vystrela sa, akoby to samo osebe mohlo zo mňa urobiť iného človeka. Niekoľko, kto spĺňal požiadavky Lydie Bonessovej väčšmi než ja.

Pristúpila ku mne a hneď ma začala upravovať. „Zaprášila si si šaty,“ oznámila mi. „Povedala som ti, aby si si nesadala.“

„Prepáč.“ Popierať to bolo zbytočné, lebo jediné miesto bez prachu na parapete bolo presne také veľké ako môj zadok, ktorý mi mama teraz oklepávala ako koberec. Zdržala som sa komentára, že sa tomu dalo zabrániť, keby niekto utrel prach, aby som sa po dome nemusela pohybovať ako akrobatka na lane.

„To musí stačiť,“ zamrmlala. „Dávaj pozor, aby sa ti to nestalo v paláci.“

Zagúľala som očami. „Samozrejme, že nie.“

„No, chcela by som mať tvoje sebavedomie.“

Aké sebavedomie? Najradšej by som sa schovala pod zaprášený koberec a nie išla do paláca. Alebo rovno opustila krajinu a presťahovala sa niekam, kde kráľovská rodina neorganizuje každých pár desaťročí tento cirkus, aby našla nevestu pre svojho princa.

Keď mama dokončila úpravy, zahľadela sa na mňa s nevôľou v kútikoch úst, čo prezrádzalo, že sa jej nepáči, čo vidí. Stačil mi jej pohľad a už som cítila každú svoju nedokonalosť ako popáleninu. Svoje nesúmerné prsia, široký zadok a tukové záhyby na bruchu, matné hnedé kučery, pupienok na brade.

„Je čas,“ vyhlásila mama a ja som poslušne prikývla. Pred pár dňami som ešte odmietala myšlienku zúčastniť sa na Kráľovských hrách, ale po dlhých rozhovoroch s rodinou

mi nezostalo nič iné, ako sa do toho pustiť. Už som ani necítila hnev, len rezignáciu.

Vyšla som spolu s mamou zo šatne a naposledy sa rozhladla po svojej izbe. Zhlboka som vdýchla známu vôňu kníh a svojej obľúbenej vonnej sviečky, aby som na ňu nezabudla, kým budem v paláci. Potom ma znova popohnala, aby som sa nezdržovala.

Dole v salóne na nás čakala moja sestra. Závesy boli zatiahnuté a jediný stlmený luster vrhal slabé svetlo na miestnosť ako pri okultistickej seanse. Keď som vošla, Hyacinth si povzdychla, zdvihla sa zo stoličky a objala ma. Bola jediná, kto sa usmieval.

Tiež som ju objala a chvíľu podržala v náručí. Nemali sme peniaze, aby sme zaplatili mágovi, ktorý by jej vyliečil zlomenú nohu, a preto bude trvať dlhšie, kým bude opäť úplne fit.

„Si nervózna?“ zašepkala mi.

„Nie.“

„Klamárka.“

Keď ma pustila, všimla som si slzy, ktoré sa jej leskli v očiach. Miešali sa v nej úľava a závisť, o tom nebolo pochyb, a ja som si nič nepriala viac, ako si s ňou vymeniť miesto. Radšej by som spadla z rebríka, radšej by som si zlomila nohu. Ale tentoraz to musela schytať moja vždy pôvabná sestra.

„Náramok, Iris,“ pripomenula mi prísne mama.

Prikývla som a urobila krok späť, než som z rukáva vytiahla šperk, ktorý pre mňa vyčarovala Hyacinth. Netušila som, či je tá mágia pre okolostojacich nebezpečná, ale nechcela som riskovať. Zmocnila sa ma nevoľnosť, keď som prstami prechádzala po chladnom spletenom zlate, a mala som pocit, že pod jeho povrchom cítim kúzlo.

„Iris,“ napomenula ma mama.

„Viem.“ Zhlboka som sa nadýchla a potom som si náramok nasadila na ruku. Pred očami sa mi zjavila hmla, ktorá mi všetko skresľovala ako v opojení. Na čelo mi vystúpil pot a mala som pocit, že budem vracat’.

Ale rovnako rýchlo, ako sa závrat objavil, aj zmizol. Niekoľkokrát som zažmurkala a zmätene sa zahľadela na svoje ruky, ktoré už nevyzerali ako moje. Prsty boli dlhšie a užšie, koža o niečo svetlejšia a materské znamienko na prstenníku chýbalo. Pohľad mi sklzol nižšie. Šaty mi boli teraz trochu voľné a v zornom poli som videla, ako mi visia svetlé pramene vlasov.

„Nemáš tušenie, aké je to divné,“ zamumlala Hyacinth, ktorá si znova sadla.

„Ver mi, ja...“ Zlákla som sa, lebo aj môj hlas znel ako jej.

„Sadni si, Iris,“ prikázala mi mama, keď mi zapla zips na šatách.

Stále úplne ohromená touto doslova mimotelovou skúsenosťou som sa zvalila na stoličku, kde mi mama naniesla mejkap a učesala vlasy. Keď mi kefou prechádzala po dlhých hladkých prameňoch, na rukách mi naskočila husia koža. Pripomenulo mi to detstvo. Časy, keď ešte všetko nezáviselo od Kráľovských hier a mama sa ku mne a k Hyacinth správala rovnako.

„Prejdime si ešte raz plán,“ zašepkala moja sestra nervózne a pozrela na mňa. Jej pohľad vo mne vyvolal nepokoj, lebo som vedela, že hrdosť v ňom nepatrila mne, ale skôr kúzlu, ktoré vložila do náramku. Aj keď musím priznať, že prekonala samu seba.

Vzdychla som si, pretože tá diskusia mi pripadala zbytočná. Náš plán predsa nebol nijako zvlášť zložitý. Lahkomyselný, to áno, dokonca smrteľne nebezpečný. Ale v pod-

state celkom jednoduchý. „Budem sa tváriť, že som ty. Budem tajomná a nedostupná, a to aj voči ľuďom, ktorých poznáš zo školy. Nemôže sa mi nič stať, lebo magické výzvy sa konajú až v druhej polovici hier. Na konci prvej polovice sa tradične stretávame s rodinou. Tam si vymeníme úlohy a ty si zoberieš princa.“

Hyacinth sa sebavedome usmiala. Pre ňu bolo zjavne samozrejmé, že princ si vyberie ju. Koniec koncov, polovicu života sa pripravovala na to, aby ho očarila. Tanečné kurzy, drahé šaty, čarodejnícka *Alvestonská akadémia* – výsady, ktoré ona mala a ktoré mne odopreli.

Nemohla som byť za to nahnevaná. Nebola som stvorená na všetky tie veci, mala som obe ruky ľavé, neoplývala som krásou ako ona a nedokázala som sa sústrediť ani na bežné školské predmety. Bolo logické, že mama si vybrala Hyacinth, hoci, prísne vzaté, som bola staršie dvojča a mala som v hrách prednosť. Ale keby to nebolo nevyhnutné, v žiadnom prípade by som si to s ňou nevymenila.

Aspoňže je to len na pár týždňov, hovorila som si. Pritom som presne vedela, koľko sa toho za ten čas môže stať a aké ťažké bude pre mňa predstierať, že som rovnako dokonalá ako Hyacinth Bonessová. Nervozita mi zvierala hrdlo, hoci sme urobili všetky možné prípravy. Celý minulý týždeň som strávila čítaním denníkov svojej sestry, aby som získala predstavu o tom, čo všetko zažila na internáte. A vďaka kúzlu v náramku som vyzerala presne ako ona. Klamstvo určené všetkým vrátane tisícok kamier, ktoré budú na mňa od dnešného dňa nepretržite namierené.

„Iris.“ Pozrela som na svoju matku, v jej zelených očiach sa odrážala starosť. „Nemusím ti pripomínať, o čo ide.“

„Viem.“ *O príliš veľa. O všetko.*

„Dobre. Tak nás nezahanbi.“ Žiadne ďalšie slová. Žiad-